

Noi niciodată nu vom fi ca frații

Lucia Stefanovici

Noi niciodată nu vom fi ca frații.
Aprinse inimi, de-ar putea să șadă
Ca roua limpede, de dimineață,
Sub ochii încă închiși, sfântă pomadă.

Dar gândurile-n poală ce cântăresc amarnic
Sfioase catedrale învăluite-n ceață
Și suie nebunește spre-un sâmbure năvalnic
Mânate de nevoia de-a căuta o față,

Aieva n-or minți, aieva-or pune
Credința în mai bine ființei căpătâi.
Nici când, chiar de te rog, nu, nu îmi spune

Ce apă e aceasta care mă-neacă acum,
Ce frig lăuntric frige tăcerile dintâi,
Căci niciodată, suflet, noi nu vom fi ca frații.